

РЕШЕНИЕ

№ 5374

гр. София, 05.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в открито заседание на 15.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **2086** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК, вр. чл. 27, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАКДС).

Образувано е по жалба от [фирма], като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е решение № 696/29.09.2011 г. на директора на Агенция „Митници”.

По изложени в жалбата мотиви се претендира незаконосъобразност на решението на административния орган. Иска се отмяната му. Претендират се разноски.

Ответникът – директорът на Агенция „Митници” оспорва жалбата, като по същество моли съдът да постанови съдебно решение, с което да я отхвърли като неоснователна.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

[фирма] в качеството си на задължено лице по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗАКДС е подало в Митница Столична искане вх. № K47-1059/26.11.2010 г. за възстановяване на акциз на основание чл. 27, ал. 1 от ЗАКДС, като претендирания акциз за възстановяване е в размер на 735, 75 лв. за 107 бандероли, с които не са били облепвани тютюневи изделия. Началникът на митница Столична с писмо изх. № K47-1059/17.03.2011 г. е поискал от търговското дружество да уточни основанието за възстановяване на акциз.

С уведомление вх. № K47-1059/25.03.2011 г. дружеството е уточнило, че правното основание на направеното искане е чл. 27, ал. 1, вр. ал. 6 от ЗАКДС. Служители на митница Столична са извършили проверка на представените документи към искането

на дружеството, като резултатите от проверката са отразени в протокол № K47-1059/13.04.2011 г. В хода на проверката е било установено, че бандеролите, част от които са върнати в компетентната митница са предадени на [фирма] с приемо-предавателни протоколи № № 5100709/24.01.2009 г. и 51001047/03.07.2009 г. от Митница Аерогара С. и протоколи № № 57/27.01.2010 г., 102/09.02.2010 г., 269/07.04.2010 г., 298/13.04.2010 г., 427/19.05.2010 г., 443/21.05.2010 г., 637/07.07.2010 г. и 705/21.07.2010 г. от Митница Столична. Било е установено също така, че дължимият акциз е заплатен и постъпил по сметка на Митница Аерогара С., потвърдено с писмо изх. № K47-1814/16.08.2010 г. и по сметката на Митница Столична съгласно удостоверения № № 008/29.01.2010 г., 041/09.04.2010 г., 044/14.04.2010 г., 055/20.05.2010 г., 056/21.05.2010 г. и 084/22.07.2010 г. На основание чл. 27, ал. 6 от ЗАкДС за върнатите на съответното компетентно митническо учреждение 143 броя бандероли е съставен констативен протокол I H47-0814/26.10.2010 г., приложение 12 към чл. 66 от ППЗАкДС с общ размер на акциза 1019, 25 лв.

С Решение № K47-1059/13.04.2011 г. директорът на митница Столична е отказал да възстанови на дружеството акциз в размер на 735, 75 лв., като се е мотивирал с наличието на обстоятелства по чл. 64, ал. 8, т. 3 от ЗАкДС. Посоченото решение е отменено с решение № 419/20.06.2011 г. на директора на Агенция „Митници”, прието е, че не са налице доказателства за обстоятелства по чл. 64, ал. 8, т. 3 от ЗАкДС и преписката е върната на началника на Митница Столична за преразглеждане по същество, при спазване на мотивите, изложени в решението.

В изпълнение на дадените указания началникът на Митница Столична е издал решение № 9700-0442/19.07.2011 г., с което е възстановил на търговското дружество акциз в размер на 202, 50 лв. и е отказал да възстанови акциз в размер на 533, 25 лв. Посоченото решение е обжалвано пред по-горестоящия административен орган, директора на Агенция „Митници”, който с решение № 696/29.09.2011 г. (което е предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция) е оставил без уважение жалбата на търговското дружество и е потвърдил решението на началника на митница Столична. Решението си решаващият административен орган е мотивирал с § 8, т. 4 и § 39 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗАкДС.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 27, ал. 1 от ЗАкДС, вр. чл. 156 и сл. от ДОПК, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт, и след като е осъществено обжалването по административен ред в съответствие с чл. 156, ал. 2 от ДОПК, и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Спор между страните по отношение на фактите не съществува и същите са правилно установени от решаващия административен орган. От събраните по делото доказателства се установява, че [фирма] в качеството си на задължено лице по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗАкДС е подало в Митница Столична искане вх. № K47-1059/26.11.2010 г. за възстановяване на акциз на основание чл. 27, ал. 1 от ЗАкДС, като претендиращият акциз за възстановяване е в размер на 735, 75 лв. за 107 бандероли, с които не са били облепвани тютюневи изделия. Началникът на митница Столична с писмо изх. № K47-1059/17.03.2011 г. е поискал от търговското дружество да уточни основанието за възстановяване на акциз.

С уведомление вх. № К47-1059/25.03.2011 г. дружеството е уточнило, че правното основание на направеното искане е чл. 27, ал. 1, вр. ал. 6 от ЗАкДС. Служители на митница Столична са извършили проверка на представените документи към искането на дружеството, като резултатите от проверката са отразени в протокол № К47-1059/13.04.2011 г. В хода на проверката е било установено, че бандеролите, част от които са върнати в компетентната митница са предадени на [фирма] с приемо-предавателни протоколи № № 5100709/24.01.2009 г. и 51001047/03.07.2009 г. от Митница Аерогара С. и протоколи № № 57/27.01.2010 г., 102/09.02.2010 г., 269/07.04.2010 г., 298/13.04.2010 г., 427/19.05.2010 г., 443/21.05.2010 г., 637/07.07.2010 г. и 705/21.07.2010 г. от Митница Столична. Било е установено също така, че дължимият акциз е заплатен и постъпил по сметка на Митница Аерогара С., потвърдено с писмо изх. № К47-1814/16.08.2010 г. и по сметката на Митница Столична съгласно удостоверения № № 008/29.01.2010 г., 041/09.04.2010 г., 044/14.04.2010 г., 055/20.05.2010 г., 056/21.05.2010 г. и 084/22.07.2010 г. На основание чл. 27, ал. 6 от ЗАкДС за върнатите на съответното компетентно митническо учреждение 143 броя бандероли е съставен констативен протокол I Н47-0814/26.10.2010 г., приложение 12 към чл. 66 от ППЗАкДС с общ размер на акциза 1019, 25 лв.

От събраните по делото доказателства се установява също така, че 77 броя бандероли с размер на акциза 533, 25 лв. са получени от дружеството с приемо-предавателни протоколи, издадени до 20.07.2010 г., като по отношение на тези бандероли е отказано възстановяването на акциза, а за останалите 30 броя бандероли с размер на акциза 202, 50 лв., които са получени от дружеството с приемо-предавателни протоколи от 21.07.2010 г. акцизът е бил възстановен. От мотивите на обжалвания акт се установява, че административният орган е обусловил възстановяването на акциза на търговското дружество с влизането в сила на Закона за изменение и допълнение на ЗАкДС, ДВ, бр. 55 от 20.07.2010 г., в сила от 20.07.2010 г., като също така е го е обусловил с обстоятелството на коя дата са били получени от търговското дружество бандеролите, като е възстановил акциза за бандеролите, получени от търговското дружество до 20.07.2010 г. и е отказал възстановяване на акциза по отношение на бандеролите, получени от търговското дружество след 20.07.2010 г. Решението на директора на Агенция „Митници” е постановено в противоречие с приложимите правни разпоредби.

Изводите си настоящата инстанция прави след анализ на разпоредбите на чл. 27 от ЗАкДС (преди изменението от 20.07.2010 г. и след това). Чл. 27, ал. 1 от ЗАкДС преди 20.07.2010 г. регламентира условията за възстановяване на недължимо платен акциз, а именно наличието на писмено искане подадено до компетентния митнически орган. Алинея 2, ал. 3 и ал. 4 на чл. 27 регламентират документите, които се подават към искането, със съответното препращане към правилника за прилагане на закона, произнасянето на органа, което следва да бъде в 30-дневен срок от подаване на искането и срока за възстановяване на акциза, който е 14-дневен от датата на влизане в сила на акта за възстановяване на акциза. От своя страна, ал. 6, ал. 7, ал. 8, ал. 9, ал. 10 и ал. 11 на чл. 27 регламентират специфични случаи на възстановяване на акциз за върнати на митническото учреждение бандероли, когато с тях не са били облепвани бутилирани напитки или тютюневи изделия, както и възстановяване на акциза при бракуване на бандероли. Съгласно чл. 27, ал. 6 от ЗАкДС заявените и получени бандероли от лицата по чл. 64, ал. 1, 2 и 3 могат да бъдат върнати на съответното

компетентно митническо учреждение само в случаите, когато с тях не са облепвани бутилирани напитки или тютюневи изделия, като се съставя констативен протокол, в който се отразява видът, емисията или серията, общият брой, поредността на номерацията, както и други характерни белези за съответните бандероли.

Съгласно чл. 27, ал. 9 от ЗАкДС (отм.) акцизът по ал. 6 се прихваща или възстановява по реда на този член въз основа на искане за възстановяване, което се подава не по-късно от 30 дни от датата на съставяне на констативния протокол по ал. 6. Анализът на посочените разпоредби предполага извода, че за разлика от общата разпоредба на чл. 27, ал. 1 от ЗАкДС, то чл. 27, ал. 6, вр. ал. 9 от ЗАкДС урежда специфичен случай на възстановяване на акциз, при точно определени законови условия, и то без препращане към ППЗАкДС. Посочените условия са, че бандеролите, по отношение на които се иска възстановяване на акциза могат да се върнат на компетентното митническо учреждение, като с тях не следва да са облепвани бутилирани напитки или тютюневи изделия. Искането за възстановяване на акциз следва да бъде подадено до точно определен срок, а именно не по-късно от 30 дни от датата на съставяне на констативния протокол по ал. 6, докато в общата хипотеза на чл. 27, ал. 1 не съществува срок, до който следва да се подаде искане за възстановяване на акциза. Различен е и срока за възстановяване на акциза в общата хипотеза – по чл. 27, ал. 5, за разлика от специфичния случай по ал. 9.

Следователно, анализът на посочените текстове прави извода, че чл. 27 от ЗАкДС регламентира два режима на възстановяване на акциз – общ и специфичен по отношение на върнати бандероли на компетентното митническо учреждение, които не са били използвани за облепване на бутилирани напитки или тютюневи изделия. От така направения анализ на разпоредбите на чл. 27 от ЗАкДС следва несъмнения извод, че при отмяната на ал. 9, 10 и ал. 11 на чл. 27 не се отменя възможността за възстановяване на акциза, по отношение на върнати на компетентното митническо учреждение бандероли, които не са били използвани за облепване на бутилирани напитки или тютюневи изделия, а за възстановяването на акциза за бандероли, които са били върнати на компетентното митническо учреждение след 20.07.2010 г. (датата на влизане в сила на Закона за изменение и допълнение на ЗАкДС) се прилагат общите разпоредби на чл. 27, ал. 1 от ЗАкДС.

Аргумент в тази насока е и обстоятелството, че след промяната в ЗАкДС от 20.07.2010 г. нито в този закон, нито в ППЗАкДС е предвидена процедура, условия и ред за възстановяване на акциза за върнати бандеоли на компетентното митническо учреждение, различна от общата такава. В тази връзка се споделят изводите, съдържащи се в жалбата, че приложим в този случай остава общият ред за възстановяване на акциза по чл. 27, ал. 1 от ЗАкДС, ал. 2 и ал. 3. В съответствие с изложеното обжалваното решение е незаконосъобразно. Незаконосъобразно е обосновал решението си административният орган с разпоредбата на § 39 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗАкДС. Съгласно посочения текст за предадените до влизането в сила на този закон бандероли по чл. 27, ал. 6, 7 и 8 в компетентното митническо учреждение акцизът се прихваща или се възстановява при условията и по реда на отменените ал. 9, 10 и 11 от същия член. Разпоредбата на § 39, от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗАкДС е ясна и същата е свързана с датата на връщане на бандеролите на компетентното митническо учреждение и по никакъв начин не се свързва с датата на предаване на бандеролите на търговското дружество.

Предвид обстоятелството, че датата на влизане в сила на Закона за изменение и допълнение на ЗАкЗС е 20.07.2010 г., то ако бандеролите са били предадени на компетентното митническо учреждение до тази дата, акцизът се възстановява при условията на отмененетите ал. 9, 10 и 11 на чл. 27, при условие, че бандеролите са били предадени след тази дата акцизът се възстановява при общите условия на чл. 27, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ЗАкДС. В процесния случай от събраните по делото доказателства се установява, че датата на връщане на бандеролите на компетентното митническо учреждение е 16.08.2010 г. В съответствие с това претендирания за възстановяване акциз от търговското дружество би следвало да бъде възстановен при условията и по реда на чл. 27, ал. 1, 2 и 3 от ЗАкДС.

Предвид обстоятелството, че една част от претендирания акциз вече е възстановена на търговското дружество с решението на началника на Митница Столична, потвърдено с решението на директора на Агенция „Митници” по реда на чл. 27, ал. 6, вр. ал. 9 (отм.) от ЗАкДС, то решението в тази му част не е предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, а и се обуславя приложимостта на чл. 160, ал. 5 от ДОПК (съобразно която със съдебното решение не може да се изменя актът във вреда на жалбоподателя), то по отношение на искането за възстановяване на акциза административният орган следва да се произнесе съобразно приложимите правни разпоредби на чл. 27, ал. 6, вр. ал. 1, 2 и ал. 3 от ЗАкДС.

Във всички случаи при разглеждането на спора следва да се отчете обстоятелството, че със Закона за изменение и допълнение на ЗАкДС (в сила от 20.07.2010 г.) не е отменена възможността за възстановяване на платения акциз за заявените и получени бандероли от лицата по чл. 64, ал. 1, 2 и 3 които са върнати на съответното компетентно митническо учреждение като с тях не са облепвани бутилирани напитки или тютюневи изделия. В тази връзка настоящата съдебна инстанция съобразява обстоятелството, че нормата на чл. 27, ал. 6 от ЗАкДС регламентира случаите на върнати бандероли от лицата по чл. 64, ал. 1, 2 и а3, като с тях не са били облепвани бутилирани напитки или тютюневи изделия, докато нормите на ал. 7 и на ал. 8 на чл. 27 от ЗАкДС регламентират случаите на бракуване на бандероли (такива, които са получили дефекти в процеса на производство на тютюневи изделия и бутилирани алкохолни напитки – по ал. 7 и случаите, когато акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз не могат да бъдат освободени за потребление поради несъответствие с нормативни изисквания или с технически и качествени стандарти на производителя, включително по отношение на потребителските опаковки, поставените върху опаковките бандероли се бракуват – по ал. 8 на чл. 27 от ЗАкДС. Тези бандероли, които са бракувани по ал. 7 и ал. 8 се унищожават от митническите органи по ред и начин, определени с правилника за прилагане на закона (чл. 27, ал. 12 от ЗАкДС).

Именно в тази връзка е и отмяната на чл. 25а от ЗАкДС (влязла също така в сила от 20.07.2010 г.), с която отмяна вече се отменя възможността за възстановяване на платения акциз за цигарите, облепени с бандерол които не са били реализирани на пазара в срока по § 18 от заключителните разпоредби на Закон за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове (ДВ, бр. 106 от 2008 г.), се възстановява на лицата по чл. 64, ал. 1, 2 и 3 в случаите на унищожаване под контрола на митническите органи. В тази връзка е налице и изричната отмяна на чл. 25а от ЗАкДС, но не е налице отмяната на чл. 27, ал. 6 от ЗАкДС. Като следствие на тази отмяна е и промяната на чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от ЗАкД (в сила отново от 20.07.2010 г.), с

която вече е отпаднало задължението на лицензираните складодържатели да внасят акциз при унищожаване под контрола на митническите органи на акцизни стоки, включително, когато са облепени с бандерол, както и при бракуване и унищожаване на бандероли при условията на чл. 27, ал. 7 и ал. 8 от ЗАкДС. Предвид обстоятелството, че в процеса случай не са налице бракувани бандероли, които съобразно приложимите разпоредби следва да се унищожат по определен ред, то за същите не е била приложима и отменената норма на чл. 25а от ЗАкДС.

В съответствие с изложеното изводите на митническите органи са неправилни, като преписката по искане за възстановяване на акциза в размер на 533, 25 лв. на [фирма] следва да се върне на началника на Митница Столична за постановяване на законосъобразно решение съобразно мотивите на настоящото решение.

С оглед изхода на спора и наличието на претенция за разноси от страна на [фирма], съдът счита, че на жалбоподателя следва да се присъдят разноси в размер на 50 лв., представляващи внесена държавна такса за образуване на съдебното производство.

Поради това при условията на чл. 160, ал. 3 от ДОПК преписката следва да бъде върната на началника на Митница С. за произнасяне по искането при спазване на задължителните указания по прилагането на материалния закон.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 3 от ДОПК съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение № 9700-0442/19.07.2011 г., на началника на Митница Столична, в частта му, с която е отказал да възстанови акциз в размер на 533, 25 лв. на [фирма], както и решение № 696/29.09.2011 г. на директора на Агенция „Митници” в частта му, с която е оставил без уважение жалбата на [фирма] срещу решение № 9700-0442/19.07.2011 г., на началника на Митница Столична и е потвърдил решението на началника на митница Столична.

ВРЪЩА преписката на началника на Митница Столична за решаване на въпроса по същество при спазване на указанията по прилагането на Закона за акцизите и данъчните складове и Правилника за прилагане на Закона за акцизите и данъчните складове, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Агенция „Митници” да заплати в полза на [фирма] направените по делото разноси в размер на 50 лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от уведомяването, с изпращане на преписи за страните по реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: